

Tomi Lindblom

VTT

Saisinko nimikirjoituksenne, Herra Presidentti?

Kirjoittaja on VTT ja viestintäyrittäjä, jolla on yksi maamme laajimmista yksityisomistuksessa olevista nimikirjoituskokoelmista. Hän on seurannut 1980-luvun puolivälistä lähtien nimikirjoitusala, kansainvälisiä huutokauppoja ja myyntisivustoja ja luonut kontakteja lukuisiin keräilijöihin ympäri maailman. Kaikki tämän katsauksen kuvat ovat hänen omasta kokoelmastaan.

Urho Kekkosen oli presidenttiaikanaan monien ihailun kohde. Kekkonen osasi käyttää julkisuutta hyväkseen ja ottaa myös ihailijansa huomioon. Yksi Kekkonen tavoista osoittaa kiitosta kannattajilleen ja muille häntä lähestyneille ihmisille oli lähettää heille nimikirjoituksella varustettuja kuvia ja muita tervehdyksiä. Tässä suhteessa Kekkonen ja monet muut valtionpäämiehet eivät poikkea suosituista rock-tähdistä tai Hollywood-näyttelijöistä; ihailijoiden huomioiminen tekee heistä osan laajaa populaarikulttuurin kenttää, johon kuuluvat nimikirjoitukset ja muut muistoesineet.

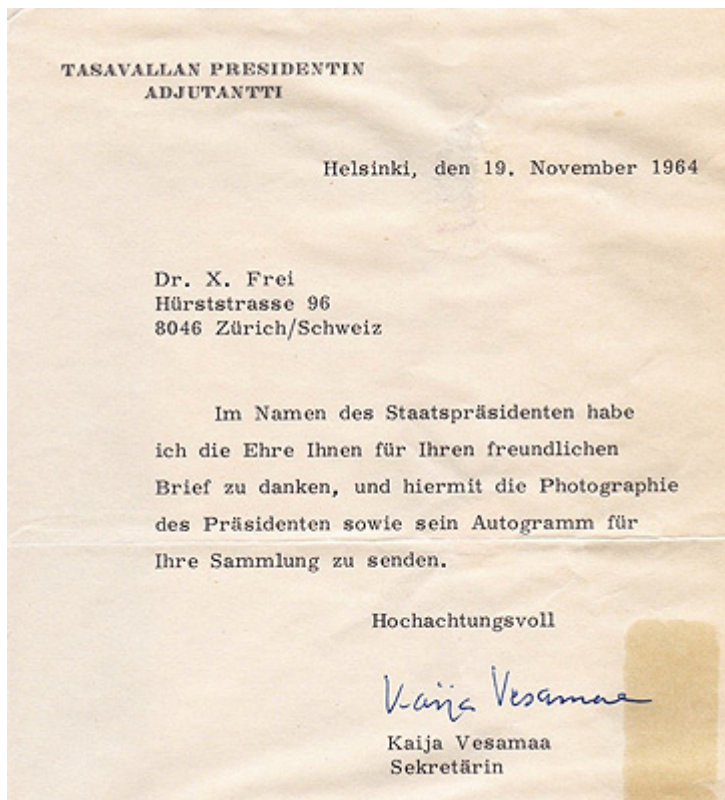
Nimikirjoitusten kerääminen on Suomessa varsin marginaalinen harrastus mutta muualla maailmassa, erityisesti Yhdysvalloissa, Britanniassa, Saksassa ja Intiassa, sitäkin yleisempi. Valtionpäämiesten nimikirjoitusten kerääminen on suosittua, ja keräilijät ovat olleet kiinnostuneita myös Suomen presidenttien nimikirjoituksista. Nimikirjoituksia kerätään monista eri syistä; yleisimmät näistä lienevät halutaan tallentaa historiallisia esineitä jälkipolville ja kerätä ihailun kohteena olevien henkilöiden muistoesineitä. Nimikirjoitukset voivat olla joillekin saajilleen jopa reliikkien kaltaisia: niitä katsomalla ja koskettamalla on ikään kuin yhteydessä nimikirjoituksen kirjoittajaan.

Valtionpäämiesten nimikirjoitusten kerääminen on yksi alan suosituimmista erikoiskohteista. Myös suomalaisten poliitikkojen, etenkin presidenttien ja pääministerien, nimikirjoituksia kerätään ympäri maailman. Tasavallan presidentin kansliaan ja Valtioneuvoston kansliaan saapuu vuosittain suuri joukko kirjeitä ja sähköposteja, joissa toivotaan nimikirjoitusta tai signeerattua kuvaa keräilijän kokoelmaan. Kiinnostus Suomen presidenttien nimikirjoituksia kohtaan heräsi laajemmin 1940-luvun lopulla, vaikka jo 1920- ja 1930-luvuille Yhdysvalloissa keräiltiin erityisesti Yhdysvaltain Suomen suurlähettiläiden ja Kansainliiton edustajien nimikirjoituksia.

Presidentti J. K. Paasikivi lähetti lukuisia nimikirjoituksiaan keräilijöille ympäri maailman. Paasikiven tapana oli lähettää pyytäjille signeerattu kartonkinen kortti, jonka saatteena oli adjutanttin allekirjoittama tervehdyskirje. Myös marsalkka Mannerheimin nimikirjoitukselle oli suurta kysyntää maailmalla sotien jälkeen. Suomessa tosin Mannerheimin nimikirjoitus oli hänen suuren kansallisen ihailunsa vuoksi monen tavoitteena jo 1920-luvulta lähtien. Mannerheim suhtautui pyyntöihin varsin myötämielisesti ja signeerasi tunnollisesti niin kortteja kuin valokuvia.

Urho Kekkonen valtakausien aikana pyyntöjä alkoi tulla niin paljon, että presidentin kansliassa otettiin 1960-luvun lopulla käyttöön painetulla nimikirjoituksella

varustetut kuvat ja painetut kiitoskortit. Kekkonen signeerasi runsaasti myös erilaisia filateelisia kohteita sekä hänelle lähetettyjä valokuvia, joissa oli jo jonkun toisen valtionpäämiehen nimikirjoitus. Hän myös jakoi virkakausiensa aikana, muun muassa valtiovierailujen yhteydessä, satoja virallisia signeerattuja kuviaan kiitokseksi. Urho Kekkonen poikkeuksellisen pitkän virkakauden vuoksi häneen liittyvää erilaista presidentillistä nimikirjoitusaineistoa on saatavilla runsaasti. Hän on kirjoittanut nimensä tuhansiin virallisiin asiakirjoihin sekä lukuisiin kirjeisiin ja muihin dokumentteihin. Lisäksi hän on signeerannut kirjoja, valokuvia ja nimikirjoituskortteja.

Tasavallan presidentin tervehdyskirje sveitsiläiselle keräilijälle vuonna 1964.

Tasavallan presidentin kanslia lähetti nimikirjoitusten pyytäjille yleensä Kekkonen signeeraaman valokuvan tai pienen leijonalogolla varustetun kortin, jossa oli hänen allekirjoituksensa.

Kekkonen signeeraamia kortteja eri vuosilta.

Monesti keräilijät lähettivät Kekkoselle myös omia kohteitaan, joihin he toivoivat signeerausta. Tällaisia olivat muun muassa monet filateeliset esineet, kuten ensipäiväkuoret.

Kekkosen signeeraama yhdysvaltalainen John F. Kennedyä kunnioittava ensipäiväkuori vuodelta 1967.

Kekkosen signeeraama ja 3.9.1960 päiväämä kortti, jossa on häntä kuvaava postimerkki.

Suomen itsenäisyyden 50-vuotisjuhlaa kunnioittava yhdysvaltalainen postimerkkiarkki, jonka presidentti Kekkonen on signeerannut kahdeksan kertaa.

Painettujen korttien kuva-aihetta päivitettiin vuosien varrella aina sitä mukaa, kun Kekkosesta otettiin uusi virallinen valokuva.

Urho Kekkosen valokuva, jonka alle on painettu nimikirjoitus, 1960-luvulta.

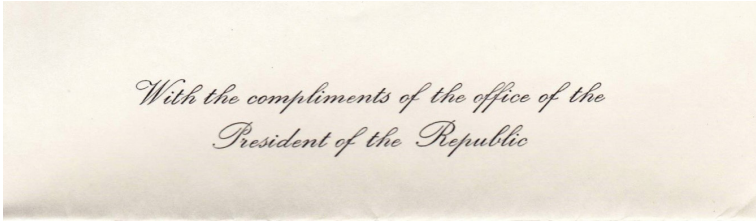

Kekkosen valokuva, jonka alle on painettu nimikirjoitus, 1970-luvulta. Kohde on sikäli erikoinen, että painetun nimikirjoituksen yläpuolella on myös Kekkosen omakätinen nimikirjoitus.

Kekkosen valokuva, jonka alle on painettu nimikirjoitus, 1970-luvun lopulta.

1970-luvulla luovuttiin myös käytännöstä, jossa nimikirjoitusten pyytäjät saivat kanslian allekirjoittaman henkilökohtaisen saatekirjeen. Sen sijasta nimikirjoituksen ohessa lähetettiin taitettu A4-paperi, johon oli painettu tervehdys presidentin kansliasta.

Ote kiitoskirjeestä, jota on tehty ainakin suomeksi, ruotsiksi, englanniksi, saksaksi ja ranskaksi.

Erityisesti saksalaisten keräilijöiden suosiossa ovat olleet valokuvat, joissa on saksalaisen poliitikon lisäksi jonkun toisen maan valtionpäämies. Tällaisiakin kohteita Kekkonen signeerasi usein.

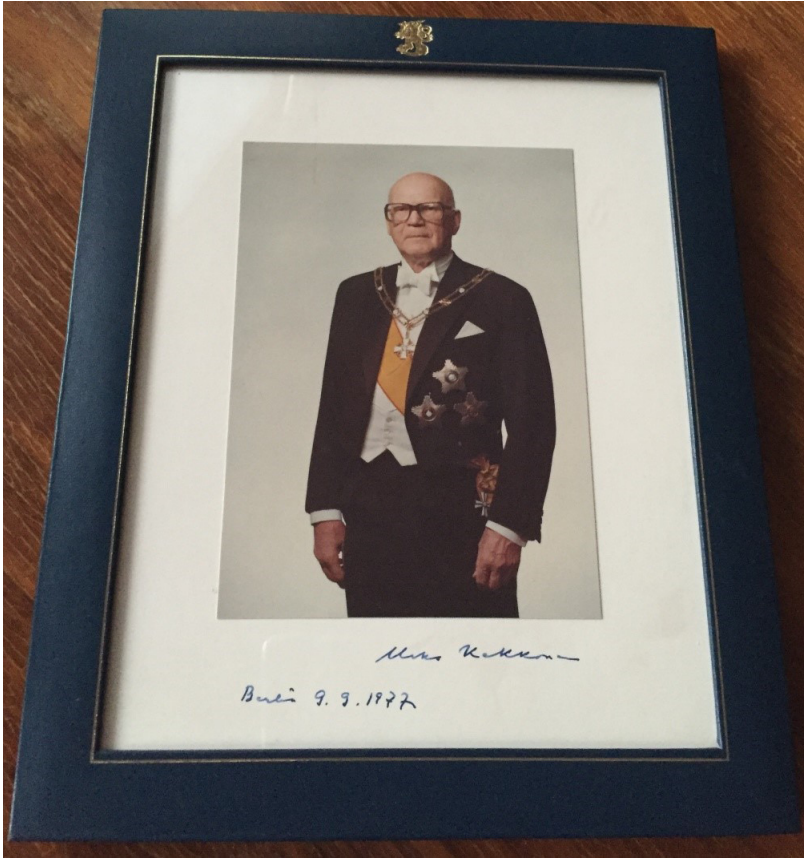

Kekkonen ja Saksan liittokansleri Helmut Schmidin signeeraama valokuva.

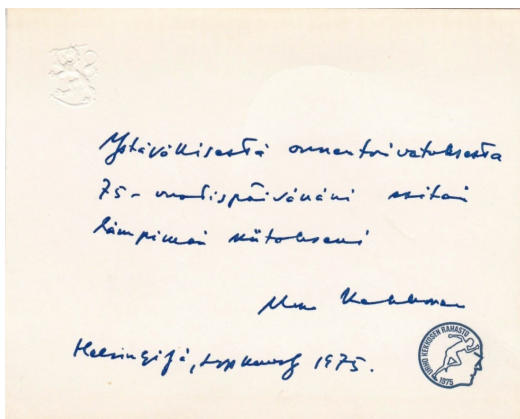
Kekkonen ja Saksan liittokansleri Helmut Kohlin signeeraama valokuva.

Valtionpäämiehillä ympäri maailman on ollut tapana antaa signeerattuja valokuviaan kiitokseksi virallisten tapahtumien, kuten valtiovierailujen, yhteydessä. Presidentti Kekkonenkin on signeerannut virkakausiensa aikana satoja tällaisia valtiollisin leijonakehyksin varustettuja kuvia.

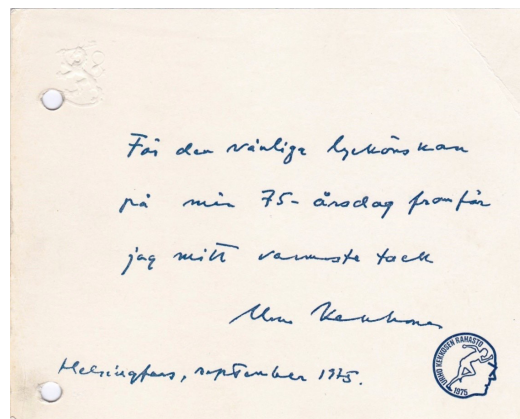

Kekkonen virallinen lahjakuva signeerattuna Berliinissä 9.9.1977.

Painettuihin tervehdyksiin Kekkonen turvautui myös silloin, kun henkilökohtaisten kiitoskorttien kirjoittaminen olisi käynyt ylivoimaiseksi. Niinpä esimerkiksi Kekkonen 75-vuotisjuhlan yhteydessä presidentin kansliaa onnitteluin lähestyneet lukuisat suomalaiset saivat kiitokseksi painetun tervehdyskortin.

Painettu kiitoskortti vuodelta 1975.

Ruotsinkielinen painettu kiitoskortti syyskuulta 1975.